

Sprogprøve fra Fjælde

(sendt i 1901 til mag. P. K. Thorsen).

Ved lærer L. P e t e r s e n, Allinge.

En Bu'nd har en Broer boen i den næst Sta, den vår Gårner¹⁾ å besår en herle Frogtgår full av høj å kostle Båem. Æ Bu'nd gik issen te Stas for å besøg ham å vunnert sæ myll yover æ Båem, der oll sto i sårren nett Rejer.

»Hør, min Broer«, såu æ Gårner te ham, »æ vill skænk²⁾ dæ den best Båem ur av min ꝥlantschol³⁾, å den ska du å din Børen ha Glæe⁴⁾ av«.

Deretter prælt⁵⁾ æ Gårner ar sin Svønn å vi'st dem den Båem, den di skull græv ur. Æ Bu'nd vur falle gla å lo 'en bær ur å sin A'ger.

Om annes Måren vår han ikk iens mæ sæ sjille, vor han vill pla'nt æ Båem hen, for han tænkt⁶⁾: »Planter æ 'en høst hen å æ Høj, så ær 'en ursætt for æ Væer, å den kostle Froggt blæser av, før 'en værr moen; å pla'nter æ 'en ve' æ Vej, så kan novver, der gær forbi, få Lost te di søe Æbel å sjæl 'em; å sætter

¹⁾ Udtales med hollandsk (plattysk) g.

²⁾ Også udtalt sjænk.

³⁾ — schol udtales med hollandsk sch.

⁴⁾ Ordet bruges nu sjældent; hyppigst siges »Frøover«.

⁵⁾ kaldte; Hjoldelund og måske Jørn har »kåll«.

⁶⁾ Udtales med tydeligt k.

æ 'en tæ't ve' æ Hus ve' æ Dør, så ær æ ikk se'ker for
 min een⁷)Børen å for æ Ti(e)nester. Tesist sætt han
 æ Båem unner æ norr Si æbog æ Lae.

En Prik efter Selvlydstegnet betyder, at Selvlyden er
 lang (»Ager«, ikke »Agger«, som i Jörl og videre mod Øst
 og Nord).

Ved Marius Kristensen.
